

Lopullinen taistelu kirjoittanut Rick Joyner

[Spara som PDF](#)

Richard Engstromin kirjoittama kriittinen tarkastelu

Lähinnä tätä kirjaa, mitä ikinä olen tavannut, oli kun luin CS Lewisin Space Trilogya, mutta kuitenkin Lewis ei ilmoittanut, että hänen kirjansa olisi mikään muu kuin fantasiakirja. Olen lukenut Kristityn matkan useita kertoja, mutta Bunyan ei ilmaissut, että kirja olisi ollut muuta kuin allegoria kristityn elämästä.

Tämän kirjan, joka sisältää allegorian ja fantasian kaikki piirteet, joita löydät muusta fiktiokirjallisuudesta, kirjailija ilmoitti olevan suoraan inspiroitua, toisin sanoen ellei itse kirja niin siinä esitetyt unet ja näyt ovat tosia ja Jumalalta. Näin kirjailija esittää asiansa.

Hän korostaa, että inspiraatiolla on useita tasoja, josta olen samaa mieltä, mutta sitten hän jatkaa määrittelemällä nämä "tasot" tehdäkseen tiettäväksi lukijalleen tarkasti, millä inspiraatiotasolla hän esittää omat ilmestyksensä.

Taso yksi, hän sanoo, ovat profetaalliset "**vaikutelmat**". Tasoa kaksi hän kuvaa "**tietoisena valaistumisena**", jonka hän kirjoittaa kuuluvaksi apostoleille, kun he kirjoittivat Uuden Testamentin perusasiakirjat. Taso kolme, vielä korkeampi taso, sitä hän kutsuu "**esiintuleviksi näyiksi**". Lopuksi neljättä tasoa ja korkeinta tasoa hän kutsuu "**ekstaasiksi, hurmioksi**". Juuri tällä inspiraatiotasolla, korkeimmalla Herra Joyner korostaa ottaneensa vastaan unensa ja näkynsä. Toisin sanoen, hän väittää olleensa korkeammalla inspiraatiotasolla kuin apostolit, kun he kirjoittivat evankeliumit ja kirjeet.

Luettuani tämän kirjan erittäin tarkkaan, otan etäisyyttä kirjailijan esittämistä väitteistä. Tässä kirjassa on kolme selvää piirrettä, joihin aion kiinnittää huomiota, todisteena siitä, että tämä kirjailija on ainoastaan väärä profeetta.

1. Monet väittämistä, joita tässä kirjassa innolla puolustetaan, ovat selvästi epäraamatullisia.
2. Koko kertomuksen läpi kirjailija antaa kuvan siitä, että hän on etummaisina ja esikuvamaisina persoonallisuus.

3. Jeesuksen Kristuksen seurakunnan esittäminen ei itse asiassa ole mitään vähempää kuin saatanallinen valhekuvaus pyhistä.

Tämä kirja koostuu viidestä osasta. Aion koota yhteen ja lyhyesti kommentoida kaikkia viittä osaa. Tulen osoittamaan, miksi tämä kirjailija, omien hullujen fantasioidensa huumama, on harhaopettaja. Mielestäni tämä kirja on tämän profetian toteutuminen:

Ilm. 12:15: ”Ja käärme syöksi kidastansa vaimon jälkeen vettä niin kuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi.”

Virta tässä profetiassa, luulen niin, tarkoittaa sitä syöksyvää tulvaa väärää opetusta, josta on tullut piina tämän päivän kristillisyydessä.

Osa 1 - Helvetin ruhtinaat marssivat

Tässä osassa kirjailija kuvaa näyssä näkemäänsä valtavaa sotaa, joka tulee esiintymään kristikunnan sisällä, jonka hän tunnistaa aivan USA:n sisällissodan kaltaiseksi tapahtumaksi menneellä vuosisadalla.

Hän kirjoittaa:

”Silloin minua muistutettiin Abraham Lincolnista. Ainoa tapa, jolla hänestä tuli ”vapauttaja” ja unionin säilyttäjä, oli olla halukas taistelemaan voitosta sisällissodassa. Hän ei ollut ainoastaan pakotettu voittamaan sitä vaan taistelemaan sen asian puolesta, ettei saanut tehdä kompromissia ennen kuin voitto oli täydellinen”.

Kiinnitä erityistä huomiota Joynerin seuraavaan lauseeseen: ”Hänen oli myös pakko saavuttaa armo/suosio taistella voittoon historiamme verisin sota ilman, että ”demonisoi” vihollista propagandalla.”

Tämä lausunto mielessä, kiinnitä huomiota hänen kuvaukseensa tästä ”sisällissodasta”, jossa hän lopuksi demonisoi koko seurakunnan, tietenkin poikkeuksena hän itse ja hänen ystävänsä.

Tässä näyssä, jolle hän antaa otsikon ” Helvetin ruhtinaat marssivat”, näkee Joyner itsensä johtajana valtavalle joukolle, jota hän kutsuu ”Herran armeijaksi”. Kiinnitä huomiota siihen, että Joyner on edelleen, kaikissa näyissään, keskeinen persoona ja sellainen, jota kaikkien pitäisi muistuttaa. Minun mielestäni tämä kirja

on yksi eniten itseä korostavia kirjoja, jonka olen koskaan lukenut.

Suurempi armeija, joka on sodassa Joynerin "Herran armeijan" kanssa on demoniruhtinaiden joukko, joka painostaa kristittyjä. Nämä ovat täydellisesti demonien kontrolloimia, niiden herruuden ja tuhon alaisia. Näitä yhä uudelleen kuvaillaan heiksi, jotka kirjailijan sanoin "yrittävät ottaa haltuunsa tulevan Jumalan liikkeen, jonka oli tarkoitus lakaista ihmismassoja sisään seurakuntaan."

On mahdotonta pienessä tilassa kuvata oikealla tavalla sitä kauhistuttavaa tapaa, jolla kirjailija kuvaa uskomattoman demonista vastakkaista armeijaa. Tämä on demonisten ruhtinaiden armeija, jotka painostavat kristittyjä ja pitävät heitä vankeina, demonisilla langoilla. Ne "oksentavat" tuomioita vankiensä päälle, demoneita, jotka "virtsaavat ja ulostavat" ylimielisyyden ja itsekkäiden kunnianhimojen limaa kristittyjen vankien päälle, joita he painostavat kuin eläimet. Ja häpeän käärmeitä, jotka sitoivat kristittyjen vankien jalat, kristittyjen, joita ei edes Totuus voinut voittaa. Koko ajan nämä demonisesti sidotut kristityt hyökkäävät toisiaan vastaan ja tappavat toisiaan panetteluin ja syytöksin.

Kirjailijan kuvaus siitä, mitä hän näkee todellisuutena kristikunnassa, on oikein esiiinnpakotettua ja jopa vakuuttavaa niille, jotka eivät välitä tarkistaa tätä Jumalan Sanasta. Se on tyypillistä tehokkaalle viettelykselle, että **valhe on tiiviisti kudottu yhteen totuuden kanssa** eikä tämä kirja ole erilainen. Kaikki mitä tarvitsee tehdä, on katsella ympärilleen kyynisin silmin, unohtaa mitä Raamattu sanoo ja silloin se kuva, jonka Joyner maalaa, ei vaikuta niin vaikeasti haetulta.

Sitä, että on nousevia ja kaunaa kantavia vastakkain asetteluja kristikunnassa tänään, ei voida kieltää, mutta erottelu on tehtävä "kristikunnan, joka kattaa kaikki kristityiksi tunnustautuvat ja Jeesuksen Kristuksen "pieni joukko" (seurakunta), totuuden pilari ja perustus.

Apostoli Paavali kuvaa, Pyhän Hengen inspiraation alaisena, seurakuntaa termeillä, jotka selvästi ovat vastakkaisia sille, minkä löydämme Joynerin näystä:

Ef. 2:6-7: "...ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa."

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja esittää tämän hämmästyttävän lausunnon, joka on vastakohtainen sille, mitä Joyner korostaa:

Hebr.10:14: ”Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.”

Jopa profeetta Jesaja profetoi: (Jes. 35:8-9) Ja siellä on oleva valtatie ja sen nimi on ”pyhä tie”; sitä ei kulje saastainen, se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy – eivät hullutkaan. Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata, lunastetut sitä kulkevat.”

Missään Raamatun ilmaisutavoissa emme löydä senkaltaisia kuvauksia Jumalan kansasta, joita löytyy Joynerin kirjasta.

Edelleen: profetiat tämän aikakauden viimeisistä ajoista eivät puhu sisällissodasta tai suuresta herätyksestä. Apostoleiden ja profeettojen yksimielinen todistus on, että tämän aikakauden lopussa kristikuntaa (ei seurakuntaa) tulee kuvaamaan luopumus: väärät profeetat ja väärät opettajat, väärät veljet ja väärät opit. Meille ei vakuuteta missään, että voisimme odottaa olosuhteiden muuttuvan paremmiksi vaan ainoastaan huonommiksi.

Jopa niin paljon huonommiksi, itse asiassa, että Herra Jeesus Kristus itse, esitti kysymyksen: ”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päältä?” Luuk.18:8

Tulee olemaan pahuuden hyökkäys kristikunnassa, jota ei käy estäminen, mutta lopputuloksena tulee Antikristuksen toivottaminen tervetulleeksi, ei edes seurakunnan voitto ihanuudessa ennen Kristuksen tuloa. Ei ole mitään ”lopullista taistelua” ennen Kristuksen paluuta, ja tämä ”lopullinen taistelu” on syvemmillä oleva ja väärä olettamus tässä kirjassa. Millä tavalla sitten ”sisällissota” tuleeekaan kristikunnassa, niin se **ei koske kristittyjä**, jotka jo tottelevat varoitusta ”vetäytykää pois hänestä, kansani, ettette tule osallisiksi hänen synteihinsä ja saa päällenne hänen tuskiansa.”

Osa 2 - Pyhä Vuori

Osassa kaksi sankarimme ja hänen ystävänsä ovat Jumalan puutarhassa. Jeesus Kristus on henkilökohtaisesti läsnä ja heidän sallitaan syödä Elämän puusta. Joyneria henkilökohtaisesti palvelee enkeli nimeltään Viisauts tällä paikalla, jonka hän väittää olevan kolmas taivas.

Lyhyen välinäytelmän ”Jumalan puutarhassa” jälkeen vuoren huipulla kehoitetaan keskushahmoamme (Joyneria) kiipeämään takaisin vuorta alas, että hän tulisi

uudelleen yhteen veljiensä kanssa. Nämä ovat olleet sodassa koko sen ajan, jonka hän oli poissa. Kun he näkevät hänet, käsittelevät he häntä suurella kunnioituksella, koska hän hehkuu Jumalan ihanuutta, joka hänestä virtaa ulos.

Unessaan Joyner identifioi vuoren hengellisen totuuden tasoiksi, joita sotilaat saavat kiivetessään ylös vuorta. Vuoren huipulla on Jumalan puutarha ja itse Jeesus, mutta sinne päästäkseen täytyy ensin ylittää ”tasot” pelastuksessa, pyhityksessä, kiitoksessa ja ylistyksessä jne. Viisaus (enkeli, jonka hän myöhemmin sanoo olevan itse Jeesus), selittää:

”Syy siihen, että sinä voit nähdä minut ja muut eivät, ei johdu siitä, että olen mennyt teidän valtakuntaanne. Se johtuu siitä, että te olette tulleet minun valtakuntaani. Tämä on todellisuus, jonka profeetat tunsivat ja joka antoi heille suurta rohkeutta, kun he seisoivat yksin armeijoita vastassa.”

Tämän kaltainen järkeily on epäilyttävästi samankaltaista kuin gnostisismi itämaisissa pakanallisissa uskonnoissa ja muissa mystisissä laškoissa. Joyner esittää hengellisen voiman saavuttamisen etsimisenä päinvastoin kuin Raamattu selittää:

1. Kor.12:7: ”Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.”

1. Kor.12:11: ” Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen niin kuin tahtoo.”

Joh.14:21: ”Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.”

Se, että uskoo ja on evankeliumille kuuliainen, ei tarkoita sitä, että menee Vapaamuurareihin: emme läpikäy vihkimistasoja rituaalien ja oppien kautta saadaksemme voiman ja auktoriteetin.

Osa 3 - Kotkien paluu

Asioiden kulku tässä kirjassa on sellainen, että jokainen toistaan seuraava näky tai uni rakentuu väärille perustoille aiemmissä näyissä. On myös selvää, että kirjailija toimii täysin yksimielisesti ”kolmannen aallon” väärin oppien kanssa.

Tätä aaltoa jotkut kutsuvat "tulvaherätykseksi", jonka opetus on ainoastaan Jumalan ilmestyvien poikien ja Myöhemmän Sateen ynnä muiden väriä oppien edelleen kehittelyä. (Jumalan ilmestyvät pojat = Manifested Sons of God ja Myöhempi Sade = Latter Rain).

Kotkat identifioituvat " piilotetuiksi profeetoiksi, joita on säilytetty tätä aikaa varten." Yksi kotkista kertomuksessa, joka puhuu Joynerin kanssa, esittelee yhden suosituista opin kappaleista "tulvaherätyksessä": "Olen täällä herättääkseni nämä lahjat sinussa ja monissa muissa kuin sinä. Opetan sinua käyttämään niitä."

Väärä lähtökohta: Jumala on säilyttänyt profeetallisen joukon ihmisiä, joiden tarkoitus on Jumalan mukaan tulla esiin nykyajassa. Me erotamme ainoastaan kaksi profeettaa, jotka saavat esiin tulevan aseman tämän aikakauden lopussa ja nämä kaksi ovat ne kaksi todistajaa Ilm. 11:3. Ketkä nämä todella hyvät profeetat ovatkaan tänä aikana, niin he tekevät työnsä terävästi tarttumalla luopumukseen kristikunnassa. He eivät työnny esiin eivätkä ole yleisesti tunnustettuja.

Väärä oppi: Nämä profeetat tulevat "herättämään" hengellisiä lahjoja "voittajissa" ja he tulevat "opettamaan" heitä siinä, kuinka näitä lahjoja käytetään.

Nämä väittämät kumoavat opetuksen Pyhästä Hengestä, jonka me näemme Raamatussa. Pyhä Henki antaa hengelliset lahjat. Sen voi vastaanottaa kätenpäällepanemisen kautta, mutta missään ei puhuta näistä lahjoista niin, että ne ovat meissä piilevinä. Tai että "valtakuntaan" vihkiytyneet harjoituttaisivat niitä meissä.

Tämän kirjan kolmannen osan viimeisessä osassa mystisismistä tulee kouriintuntuva. Kirjailija näkee ovia eri paikoissa vuorella, joita hän ei ensin huomannut. Yksi kotkista puhuu hänelle, että on oikoteitä vuoren huipulle. Kotka kertoo edelleen hänelle, että on olemassa totuuden ovia, jotka johtavat eri vuoren huipulle meneviin käytäviin. Mutta ainoastaan yksi teistä johtaa suoraan huipulle. Kuinka pitkä aika vie ihmisiltä saavuttaa huippu, selittää hän, riippuu heidän kypsyydestään. " Minä en mennyt suoraan huipulle, enkä ole tavannut ketään, joka on tehnyt niin.", jatkaa kotka. Ei kuitenkaan odottamatta, kirjailija menee sisään oven kautta, valitsee oikean tien ja menee suoraan huipulle.

Sen jälkeen, kiun hän on mennyt sisään ovesta, hanta palvelevat enkelit, joita siellä on hänen avukseen. He myös osoittavat hänelle kunnioitusta, koska hän kantaa "manttelia". Hän löytää jalokiviä teiltä, joita kutsutaan pelastuksen aarteiksi. Jokainen kivi välittää, kun sitä pitelee, hengellisiä ilmestyksiä totuudesta

Kristuksessa. Kun niitä syö, tulevat hengelliset totuudet osaksi sitä, joka söi niitä.

Lainaan Eric Weissia, joka kirjoitti oman erinomaisen johtopäätelmänsä tästä kirjasta. Sen voit löytää sivulta <http://home1.gte.net/eweiss/tfg.htm>. "Rickin lausunnot ovista ja aarteista kuulostavat aivan kuin ne tulisivat Tolkienin Sormusten Herrasta tai fantasiaromaanista tai spekulatioita etsivästä "New Age"-kirjasta. Oletan, että voi olla kohtia Sananlaskujen kirjassa tai jossain muualla, jotka johtavat ajatuksen siihen, että "sydämissämme" on sellaisia aarteita ja että me kokoamme enemmän aarteita aina saavutettuamme korkeampia tasoja. Mutta tähdennän sitä, että kaikki kätkeyt viisauden ja tiedon aarteet ovat Kristuksessa (Kol.2:3) ja että ne tulevat jäämään Kristukseen. Sen sijaan, että ne olisivat "Jumalan aarrekammioissa tai tulisivat sellaiseksi".

Osa 4 - Valkoinen valtaistuin

Osa neljä on olettettavasti selvin poikkeama historiallisesta kristillisestä puhtasoppisuudesta. Nyt Rick Joyner on taivaan valtaistuinsalissa ja lähestyy Kristuksen tuomioistuinta. Hänen matkansa pitkin pitkää salia vie hänet ohi lukemattomien ihmisten, jotka ovat kuolleet ja ovat nyt taivaassa. Hän kokee ajassa tosiasiallisia keskusteluja todellisten tuttujensa kanssa, jotka ovat kuolleet, toinen toisensa jälkeen sekä jo kauan sitten kuolleiden, kristinuskon historian kuuluisien persoonien kanssa mukaan lukien henkilökohtaisen keskustelun apostoli Paavalin kanssa. Olemme kuulleet samanlaisia kokemuksia Benny Hinniltä, joka korostaa, että hän on ollut kontaktissa Kathryn Kuhlmanin kanssa tämän poismenon jälkeen.

On huomattava, että nykyistä kampanjaa ykseydestä kristikunnassa on seurannut vakava yritys repiä alas muurit roomalaiskatolilaisuuden ja protestanttisen kristillisyyden väliltä. Tässä luvussa Rick Joyner avaa oven apposen auki roomalaiskatoliselle opille seurustelusta pyhimysten kanssa, jossa me emme ainoastaan voi tulla pyhimyksiksi vaan myös seurustella heidän kanssaan. Ole hyvä ja muista, että ainoa esimerkki Raamatussa, jossa tätä yritettiin, oli kuningas Saul ja hänen anomisensa henkienmanaajalle En-Doorissa kutsua esiin Samuelin henki. Tästä hänet tuomittiin.

Joyner ehkä väittää vastaan, että nämä olivat vain unia ja näkyjä, mutta tosiasia on, että hän on toistamiseen ilmoittanut näiden kokousten ja keskustelujen tapahtuneen todellisuudessa. Kirjoittamalla tästä sillä tavalla, jota hän käyttää, Joyner puolustaa selvästi okkultistisia toimintatapoja, jotka on Raamatussa tuomittu kauhistuksina.

Keskustelut, joita Joynerin oletetaan käyneen näiden kirkastettujen ja täydellisiksi tulleiden pyhien kanssa, paljastavat selvästi niiden todellisen lähteen. Tietyt niistä opeista, joita nämä välittivät hänelle, ovat ilmeisen vääriä. Ei tarvita paljoa henkien erottamista tajutakseen tämän: Jos luulet, että olet taivaassa ja puhut kirkastettujen pyhien kanssa ja he kertovat sinulle asioita, jotka ovat Raamatun vastaisia, silloin et ole taivaassa ja sinun kanssasi puhuvat eivät ole pyhiä.

Henkilökohtaisessa keskustelussa jonkun kanssa, jonka kirjailija tunnistaa "kuuluisaksi reformaattoriksi" ja hänen vaimokseen, Joynerille kerrotaan heidän olleen nolliä maanpäällä. He ovat nyt vähimpiä taivaassa. Johtopäätös siitä, mitä suuren reformaattorin vaimo ilmaisi tässä kyseessä olevassa asiassa, oli, että elleivät he olisi poikenneet elämän tieltä, niin tämä "suuri sali olisi tullut täyteen useampia sieluja."

Tämä on inhottavan väärä opinkappale, joka suoraan on Kristuksen sanaa vastaan: (Joh. 6:37):"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."

Kirjailija vetoaa korkeampaan inspiraation tasoon kuin jopa apostoli Paavalilla. Hän korostaa, että hän on ollut taivaassa ja puhunut pyhien kanssa, joilla ylimielisesti ja lopullisesti on tieto Totuudesta täydellisellä tavalla. Väittää jotain tuollaista on aivan kuin jonkun ihmisen pelastus riippuisi jonkun ihmisen uskollisuudesta kuin Herrastamme Jeesuksesta on vihattava harhaoppi, joka sinänsä kyseenalaistaa koko tämän kirjan.

Ja vielä kerran, hän ilmaisee keskustelunsa vielä nimettömän persoonan kanssa, johon hän vain viittaa yhtenä suurimmista kristityistä kirjailijoista kautta aikojen.

Tämä henkilö syöksee sisimmästään saman valheen:" Jos olisin antanut niin paljon ajastani yrittää tuntea Hänet, jolle omistauduin, olisin yrittänyt ymmärtää Häntä tehdäkseni vaikutuksen muihin tiedoillani, niin monet niistä, jotka ovat vähäisimpien joukossa (taivaassa), istuisivat valtaistuimilla, jotka olivat heille valmistettuja ja monet muut istuisivat tässä salissa.

"Kohokohta" tässä kappaleessa on, kun Joyner keskustelee kasvoista kasvoihin Jeesuksen Kristuksen kanssa Hänen tuomaristuimellaan. Jeesus suree kadotettujen puolesta, jotka ovat kuolleet ja heittäneet pois pelastuksen. Sitten Hän ojentaa Joynerille pikarin, jossa on yksi Hänen kyynelistään ja pyytää Joyneria juomaan sen. Onko mikään kommentti tarpeellinen?

Osa 5 - Voittajat

Osa viisi sisältää melkein katkeamattoman dialogin Jeesuksen ja Joynerin välillä, jossa Jeesus, joka on sama eilen, tänään ja myös ikuisesti, sanoo vastoin omia sanojaan:

Rick Joyner sanoo, että Jeesus sanoi hänelle:

“Minun seurakuntani on nyt puettu häpeään, koska sillä ei ole tuomaria.” Kun ei oteta huomioon sitä seikkaa, että Herramme ei ikinä puhunut tuomarista seurakunnassa, on lausunto mahdoton saada merkitsemään samaa kuin sanat: (Matt.16:18) ”Ja minä sanon sinulle, että sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.”

Ei ikinä ole Jumalamme, joka kutsuu esiin sen, jota ei ole niin kuin se olisi, antanut tällaista lausuntoa seurakunnastaan. Mistä seurakunnasta Joyner puhuu tässä? Varmastikaan ei siitä seurakunnasta pyhiä, jotka ovat istutetut Kristuksen kanssa taivaalliseen maailmaan, yli kaikkien henkimaailman ruhtinaiden ja valtojen tässä maailmassa. Että hän laittaa Jeesuksen sanomaksi tuollaisen lausuman, on inhottavaa. Jos Jeesuksen Kristuksen seurakunta on puettu johonkin, on se Kristuksen häpeään, joka on myös sen ihanuus.

Joyner jatkaa “siteeraamalla” Jeesusta Kristusta:

“Olen aina uskonut vanhurskauden sille kansalle, jonka olen valinnut, mutta kuten Israel erämaassa, ovat jopa kaikkein eniten esiintulleet seurakunnan pyhät antautuneet Minun teilleni ainoastaan pienen osan ajastaan tai vain pienellä osalla mielistään ja sydämistään.”

Tässä meille kerrotaan, että sama Jumala, joka puhui Bileamin kautta ja todisti, että Hän ei ollut havainnut syntiä Jaakobissa, ei ollut myöskään nähnyt vastaanhangottelemista Israelissa. Hänkö on sama Jumala, joka myös valittaa, ettei yksikään kaikkien aikojen pyhistä ole koskaan luopunut elämästään Kristuksen asian vuoksi tai ollut sitä mieltä, että hänen uskonsa ei ole enempää kuin harrastus? Anna minun muistuttaa teitä, että on olemassa hän, jota kutsutaan veljien syyttäjäksi, eikä se ole Herramme ja Pelastajamme. Väitän, että mikä ikinä onkin Joynerin unien ja näkyjen lähde, niin ne ovat tulleet sellaiselta jumalalta, jota emme ole oppineet tuntemaan Raamatusta.

Se tosiasia, että tätä kirjaa on myyty miljoonittain ja sekä kirja että sen kirjailija ovat yleisesti ylistettyjä, on hälyyttävää, mutta ei yllättävää. Tämä on kristikunnan suuren ja lopullisen luopumuksen aikaa, ja vähän on jäljellä niitä, jotka välittävät enää siitä, mitä Raamattu sanoo.

Kirjailijan huomio:

Sen jälkeen, kun paljastimme, että Rick Joyner on liittynyt roomalais-katoliseen Maltan ritarikuntaa, saimme paljon kyselyjä, jotka pyysivät tälle vahvistusta. Informaatio on nauhalla TAPE OF THE MONTH (maaliskuu 1993) Paul Cainin kertomana ja siinä on otsikko GOD'S PURPOSE FOR IRAQ, julkaistu Morning Star Publications- kustannusyhtiössä, LancasterHwy, CHARLOTTE NC 28277, USA.

Paljastukset tällä nauhalla ovat niin hämmästyttäviä, että olemme tehneet kopion, jonka aiomme julkaista web-sivuillamme piakkoin. Joyner sanoo, että esitellessään Cainin hän päätti tulla Knight of Malta – ritariksi saadakseen ”tarpeellisen uskottavuuden”. Tarkoitus oli tuoda sovitus kristittyjen ja muslimien välillä tai sanoja, joilla on se sisältö. Cain sanoo, että Jumala on tehnyt hänet ”Taivaalliseksi Diplomatiksi”(HD), siksi hän ei enää ole profeetta. Luultavasti hän myös on tajunnut sen tosiasian, että hän oli arvoton profeettana – joten hän vaihtoi työtä. HD:nä hän kertoo meille tällä nauhalla, kuinka hän jo vuonna 1993 oli ollut presidentti Bill Clintonin ja presidentti Saddam Husseinin neuvonantaja. Tarvinneeko sanoa enemmän? Näyttää siltä, että hän on yhtä hyvä HD:nä kuin hän oli ”profeettana”.

Översättning till finska/Suomennos

Sylvi Hänninen